

Plötsligt kommer det okända melodier i mitt huvud...

Beskedet som läkaren gav Lisa var dystert, hon lider av en svår kronisk reumatisk sjukdom. Men knappt hade hon kommit hem från sjukhuset förrän det hände något märkligt.

– Jag fick en melodi i huvudet, berättar Lisa. Sen kom texten också. Nu har det hänt tolv gånger och jag mår mycket bättre!

AV KJELL-ÅKE STEEN FOTO: ÖYVIND LUND

Flyga igen, känna vindens kraft, va en del av himlen både dag och natt! Sväva fritt, komma i balans – fågeln hoppas få en andra chans!

Så sjunger tvåbarnsmamman Lisa Nyberg i en av sina visor. Fågeln, som bryter vingen och dalar till marken, symboliserar henne själv. Efter de första symtomen på 1980-talet fick hon i slutet av 2001 beskedet att hon lider av SLE, en kronisk reumatisk sjukdom.

– Det var tungt. Jag har dock alltid haft förmågan att likt en docka med blytyngd runt fötterna ständigt gunga upp efter motgångar, så jag skärpte mig. Jag berättade naturligtvis hemma. Vi har alltid varit en resultatinkriktad familj som snabbt vill lösa problemen och sedan lägga dem bakom oss och se framåt. Livet skulle gå vidare. Vi skulle ta det som det kom.

En sjukdom som denna påverkar alla.

– Som tur är har jag en stöttande man och två rediga barn som tar stort ansvar. Familjen är otrolig. Utan den hade jag inte mått så bra som jag ibland faktiskt gör.

I maj 2005 konstaterades att sjukdomen även satt sig i nervsystemet. Men nu hände något märkligt och mycket oväntat.

– Plötsligt kom musiken till mig. Det var en melodislinga som växte fram. Jag nynnade på den och tyckte att jag hört den förut. Så nynnade jag den för min man och frågade honom om han kände igen den. Det gjorde han inte. Lika plötsligt kom texten som tycktes passa visan.

Orden kände jag också igen och de bara pockade på.

– Jag var helt oförstående. Jag hade inte sett mig själv som musikalisk. Visserligen hade jag tagit några pianolektioner i början av 90-talet med tanke på att kunna väcka barnens intresse för musik. Sedan hade jag gått några gitarkurser, men jag behärskade bara några få ackord och kunde absolut inte läsa noter.

Först tårar och vånda, sedan en stor lättnad

Lisa kunde inte släppa melodin. Hon nynnade in den på en bandspelare och kunde sedan – bland annat med 16-åriga dottern Hannas hjälp – hitta toner och ackord som passade.

Den kom på pränt. Och den källa som plötsligt öppnats sände inte. Inom två veckor fick hon tre melodier! Ibland kom texten först, ibland melodin.

– När jag fått den fjärde melodin kände jag att detta ville jag spara och ha på en skiva. Jag tog kontakt med en skivproducent och sedan var inspelningen i gång. Tanken var att spela in mina fyra egna låtar och dessutom sjunga covers av andra låtar jag tycker mycket om. Men vi fick tänka om, för varje gång jag befann mig på sjukhuset i Uppsala för behandling kom en ny melodi.

Efter tio månader hade hon tolv färdiga visor! Ingen av dem föddes emellertid utan plåga, berättar hon. Alla tycks ha direkt anknytning till undanträngda kriser eller motgångar i hennes liv. Texterna har kommit under

Lisa trodde inte att hon var särskilt musikalisk. Nu spelar och sjunger hon med sina barn, Erik och Hanna, och visorna har hon skrivit själv!

vånda, smärta och många tårar, men efteråt har hon känt en enorm lättnad.

– Dessa melodier har betytt en underbar rehabiliteringsresa. Jag vet precis vad varje låt står för för mig. Det handlar om en mental läkningsprocess som jag är mycket tacksam för. En ren terapi som jag kanske aldrig kunnat få på annat sätt.

– Jag tror att jag burit på mycken sorg och smärta inom mig. På grund av min personlighet har jag inte gett mig tid att känna efter. Jag har levt för mycket utåt, varit i gång ständigt och haft lättare för att skjuta undan än att sörja klart och gå vidare. Till sist blev det nog för mycket. Det var fullt och måste ut. Pysandet blev melodierna som bara kommit till mig. Efter varje visa har jag känt ett välbefinnande.

I villan i Kil, utanför Karlstad, upplever familjen det inträffade

som något mycket positivt. Lisa mår bättre och det känns som om hon fått en andra chans. Maken Lars och barnen Erik, 14 år, och Hanna njuter – och sjunger med i mammas begynnande visskatt, ty melodierna fortsätter att komma!

– Det har känts som en rekreationsresa, en läkning som jag är väldigt tacksam för, säger Lisa. Men jag är fortfarande mest förvånad!

”Röd ängel” heter skivan som inte bara gett Lisa möjligheten att se framåt utan även berört andra människor med sina fina texter och melodier. Det är en platta med allt från finstämda visor till svängig vispop. Allt kommit ur Lisas innersta. ■

Fotnot: Den som vill veta mer om Lisa och hennes musik kan knappa in www.lisanyberg.se på datorn.